

ליד תפידה ארכיאולוגית ראיתי שכרי כלים
יקרים, והם רחוצים היטב, מגקים ומפנקים.
וראיתי לידם ערמת עפר שפוך שלא
יצלח אף לגדול קוץ תדרדר.

שאלתי: מה העפר הזה אשר נפו
אותו וטלטלו אותו וענו אותו ואחר
שפכו אותו? עניתי בלבבי: העפר הזה
הוא אנשים כמונו, אשר בחייהם היו מפרדים
מן הנחשת והזהב והשיש, וכן במוותם.
העפר הזה הוא אנחנו, גופינו ונפשותינו,
כל המלים שבפינו, כל התקוות.

יהודה עמיחי

לפניכם השער החדש בעיצוב של
מיכל דדוש.

בתקווה שישמש אותנו רק
לחדשות טובות....

מה נשמע?

* לפני שבוע ביקרה פה קבוצה של המנהיגות הצעירה מדרום-אפריקה, השבוע גיעה קבוצה כזו מארה"ב, הם התארחו אצל משפחות לשיחה לשעה קלה.

* הפעם יש כמה איחולי החלמה:

= לפני מספר שבועות יצאו בתיה ומאיר לכנס של פעילי עליה ב', לפני שהספיקו להגיע לכנס מעדה בתיה ונפלה, היא היתה זקוקה לטיפול ברמב"ם. לאחר הטיפול היא שבה הביתה ובכוחות אחרונים הצליחה לארגן בסוכות מועדון זמר. מאז היא שוכבת בבית. מקווים לראותך בקרוב מאוד מסתובבת שוב בחוצותינו. צר לנו שלא ידענו על המקרה קודם.

= לפנינה לי שיצאה לחופשה עם יד מגובסת וחזרה באמצע החופשה עקב בעיות גב, תחלימי במהרה, את חסרה לנו מאוד במרכולית.

= לברני שגם היה זקוק לאשפוז באמצע חופשה ובינתיים כבר נראה שוב מסתובב, מקווים שלא נצטרך שוב לאחל לך החלמה מהירה מעל דפי העלון.

= לרחל אבידור ששבה מבי"ח צפת לאחר ניתוח נוסף, יש תקווה שהיה גם האחרון, תהיי בריאה.

= לריני טנא ששוב שוכבת עם בעיות גב, איחולינו.

* מכאן נעבור למשהו יותר משמח, אביטל ואיסר נישאו השבוע במשק, היתה תכנית צנועה במועדון, העיקר שהאווירה היתה נעימה ושיהיה במזל - טוב.

* לאורלי וויסבורט שהתחילה השבוע קורס קצינות, עלי והצליחי.

* לאריאלה הדר שסיימה קדנציה של עבודה בתק"ם ברוך שובך הביתה.

* מאיר ריפקינד יצא לשנת חופש בחו"ל, בילוי נעים. נשמח לשמוע על חוויותיך מעל דפי העלון.

* אלה הם דיירי השיכון החדש שאין בבתיים טלפונים:

ג'וני ורונית הרמץ, תמר ואורן קולינס, מיכה והלן ליפשיץ, דורית ומיקי חייט, ג'ודי ונורמן ברק, אירנה ואבי רובינסון, יהודה והילה יהודה, דורון ויאיר דוארי, רותי ואיתן גדליזון, ג'נט ואמיר נמנוב, רוני וברברה ביוטו, דינה ומרדכי ברור.

חזל טוב... חזל טוב

י מ י - ה ו ל ד ת

1.11. קרן אפרוט

2.11. ג'ורג' נאי

כפיר בן-צבי

3.11. ליבה סטיל

4.11. ג'ין פינקוס

גבי לילי פרידמן

5.11. ג'וני פרנק

יונתן בולטר

6.11. ברוך כהן

י מ י - נ י ש ו א י ן

1.11. כוכבה ויוסף חצור

5.11. דליה ואודי וגנר

6.11. שרה וצביקה קורנבליט

לילה ובוב הרט

7.11. בברלי ויונתן בן-חיים

ל נ י ש ו א י ם

לאביטל ולאיסר

לרות ולג'ורג'

לסבתא נאי לסבא אנדרס

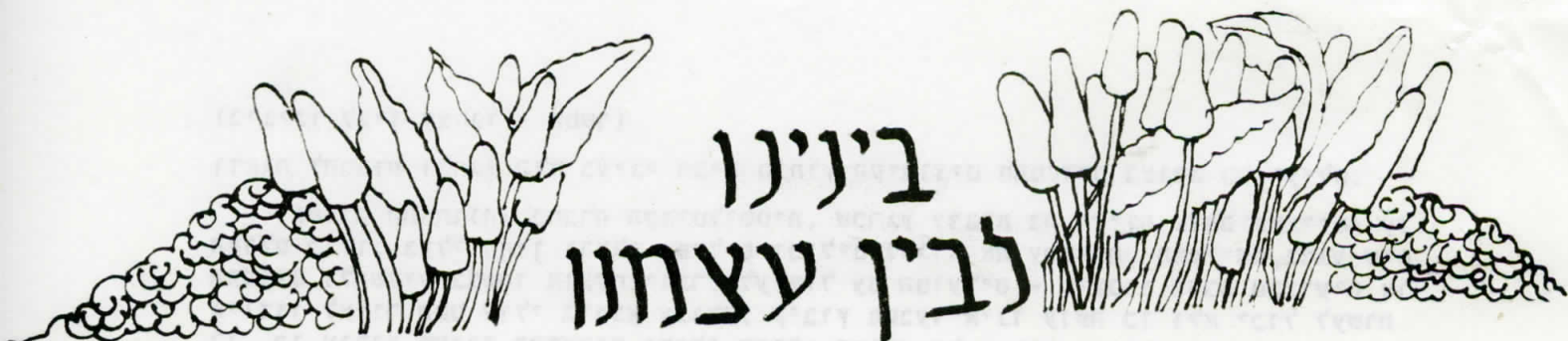
ולכל בני המשפחה - שפע ברכות

לידיעתכם: גם בשבוע הקרוב האספה תתקיים ביום שני מכיון שביום ראשון תתקיים העברת עופות.

מה נשמע - (סיום) אז אם אתם צריכים את אחד מהנייל אין לכם ברירה אלא לגשת לביתם, וזה כדאי מאוד. האזור נעשה ירוק יותר מיום ליום. כל יום צצה עוד פיסת דשא חדשה. כל הכבוד ליגאל ויואל על המרץ.

שבת שלום
ציונה

מהמרפאה - לאחרונה קרה כמה פעמים שחבר נסע לשיג'ול רפואי או לצילום באוטובוס, כי לא היתה הסעה מטעם המרפאה, ופגש חבר אחר שקיבל באותו יום רכב מטעם הענף שלו, כי בעל הענף רצה שיחזור מהר. זו זכותו המלאה, אבל - אנא - הודיעו למרפאה על הנסיעה! בתודה, צוות המרפאה.

על כלכלה ועל כסף

ה ק ד מ ה

התחלתי לכתוב את המאמר הזה לפני שבוע, כש"בהלת וולסטריט" רק החלה. אין כותב שורות אלה רואה את עצמו כמומחה או אפילו מבין גדול בענייני כסף וכלכלה, אבל דבר-ים על הקיבוץ ומחדליו מעוררים מחשבות ומחייבים הסבר על הסיבות והמניעים שהביאו חלק - אולי הרוב - ממייסדי היישוב הזה להאמין ברעיון הקיבוץ.

אני נמנה עם אלה שנולדו בין שתי מלחמות העולם וזוכר, אם כי בזיכרון מעורפל של ילד, את פני החברה האנגלית אחרי התמוטטות הבורסה האמריקנית, שאירעה באוקטובר 1929. מפעלים נסגרו, רבים פשטו את הרגל וכורי הפחם הוולשים המובטלים צעדו מדרום-וולס ללונדון ושרו כל הדרך בקולות הנפלאים שלהם. תיאור העיתונים של מסעם היה קורע לב. הם, נשותיהם וילדיהם רעבו ללחם ומטרת צעדתם היתה אחת: לפרנס את משפחו-תיהם בכבוד. בכל מקום שעברו יצאו עקרות הבית לתת להם אוכל - כי כסף לא היה להם - אבל איש לא הבטיח להם פרנסה. העולם המתועש חלה במחלה קשה ולא רצה לקנות פחם מדרום-וולס. אזורים רבים, שהיו פאר המהפיכה התעשייתית האנגלית, הפכו לריכוזי מובטלים ואנשים רבים התקיימו הודות לסעד, שניתן במשורה.

לאבי היתה חנות באחד הפרברים של מעמד הפועלים בקרדיף ובתקופה הקשה ההיא הוא נתן לרבים שבאו לקנות אצלו בהקפה, גם כשהיה בטוח שהחזרת החוב המצטבר תהיה מעבר להישג ידם. אולי אילו היה אכזרי יותר, פחות אנושי, "ביזנסמן" טוב וקשוח יותר, היה יכול להתעשר ולהיחשב כמוצלח יותר. אני שמח שהתחשב בזולת.

אני, וחברים אחרים שגדלו באותה תקופה איומה, האמנו שאפשר לבנות חברה טובה יותר, יציבה יותר, אנושית יותר, שלא תהיה בנויה על חוק החברה הקפיטליסטית "טרור או היטרף". מעולם לא בזנו לכסף - מי שגדל בסביבה של עוני והיעדר כסף אינו יכול לזלזל בכסף - אבל החלטנו שאפשר לחיות בלי ריצה בלתי-פוסקת אחרי ההון, מניפולציות ספקולטיביות של הבורסה, המסיכה היפה על פני הכיעור של ה-DOLCE VITA והסבל האנושי שמסוגל לדרדר נשים וגברים לרמת חיות נזירות באשפה אחרי פרוסת לחם. מעולם לא ראינו את עצמנו ככת של מתנזרים או סגפנים. היו לנו אידיאלים, אמונות ודיעות וייסדנו קי-בוץ, שמטרתו היתה להוות חברה-קהילה שוויונית בתוך מדינה יהודית שתפתור את בעיית העם היהודי - האנטישמיות - ותשמש אבן שואבת ליהדות היולה. חלק מן המטרות הושג. הקיבוץ קיים, המדינה - על אף בעיותיה מבפנים ומבחוץ - היא עובדה, אבל האנטישמיות עודנה מאיימת על יהודים ברוב מדינות העולם ויהדות הגולה מעדיפה את סיר הבשר. האם זו הצלחה או כישלון?

מי שמכיר, ולו במקצת, את ההיסטוריה הקיומית של יישובנו יודע שמיקומו, אקלימו ואדמתו השאירו לנו מעט ברירות בשאלה ממה להתפרנס. ענפים שייסדנו בעצת מומחים מבחוץ נמצאו כלא מוצלחים ונסגרו. לפעמים ההבדל בין הצלחה וכישלון תלוי בשגעונו או עקשנותו של יחיד: צאן המרינו, שהיום נחשב כמוצלח, נתפש כשגעונו הפרטי של חבר אחד - ג'רמי - ושנותיו הראשונות של הענף לא בישרו עמיד ורוד... לפני שלוש-ארבע שנים אגף הפיטינגים במפעל היה סיפור הצלחה והיום התחרות עם עמי אסיה הדרום-מזר-חית מוצאת אותנו בלא תשובות. קיבוץ הוא קהילה של בני-אדם, בשר ודם, שיש ביניהם כל סוגי הכישורים, כל קשת השלומיאליות. יש בהם חרוצים יותר וחרוצים פחות, כאלה שנולדו להיול מנהיגים וכאלה שנועדו להיות חולמנים, בטלנים, אנשי שורה. כמה אנ-שים במקבץ אקראי של 350 מבוגרים - שהם חברים - מסוגלים למלא את כל הפונקציות של כפר חי ותוסס, שיש בו צורכי תברואה ובריאות, חינוך הדור מלידה עד לגיוס לצבא, ניהול ענפים - ביניהם מפעלים הדורשים יידע וטכנולוגיה - הכוונת חיי היום-יום

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

ודאגה לתרבות ולחג? הלא בעיני רבים מבחוץ הקיבוצים מתפקדים בצורה כה יעילה.

ובשורה התחתונה: בחברה הקפיטליסטית, שכרגע עוברת בה רעידת אדמה שמאיימת על העולם כולו, בעלי ההון ובעלי מפעלים יכולים לסגור את עסקיהם, מפעליהם, ברגע שיש הפסדים ולהשקיע במשהו מוצלח יותר. לעזאזל עם הפועלים - שיעברו הסבה מקצועית או שינדדו לאזור ששם אולי תימצא עבודה. קיבוץ מטבעו אינו עושה כן ולא יכול לעשות כן, כי אופיו מחייב התחשבות ומולו קיימת החברה של ה-97% השפויים יותר, ששם גישה אחרת. מי שבדק את תולדות עיירות הפיתוח במדינה זאת נתקל בשרידי בניינים-מפעלים, שבעליהם הזדרזו לקבל תמריצי ממשלה וסגרו אותם (ברוח) כעבור שנתיים-שלוש. יש ביניהם אנשים מוצלחים מאוד. הקיבוץ אינו חברה מושלמת: יש בו ביורוקרטיה חורקת לפעמים, יש גם ממלאי תפקידים שלא תמיד מסוגלים לשאת בעול, יש אפילו החלטות מר-גיזות, אבל בסך-הכול זו חברה דואגת, שתחזיק מעמד כל עוד יש בה אידיאלים.

הפנים במראה

* דרלינג, אני נורא אוהבת אותך. עבדת עשר שעות נוספות השבוע וכתוצאה תפח חש-בוננו בבנק. מאז שהקיבוץ החליט לתת תמורה ותמריצים לעבודה אני ממש מאושרת. אמרתי לבלומה שאני מאוד מרחמת על שושקה: לבעלה יש שתי ידיים שמאליות ולא רק שהמסכן לא מקבל שום דבר על כל העבודה הנוספת, אלא שהוא לא מסוגל להרחיב את הבית שלהם. אמרתי לבוקי החשמלאי, שאם ירכיב לנו את מערכת הווידיאו והקונטקט-דיסקס החדשה, אתה תעזור לו לקבוע את הארונות שספי עשה לו על הקיר.

היית במרפאה היום? מה אמרו לך, שיש לך אולקוס? אני לא מאמינה! נלך למומחה בבילינסון, אני לא סומכת על שירותי הקיבוץ העלוב הזה.

* מודעה: קיבוץ בצפון מוכן לקלוט אקדמאים, מנהלי בנקים, מומחים פיננסיים, מגידי עתידות (90% הצלחה בנבואה) ומדענים. יש גם כמה מקומות לעובדים פשוטים.

* חבר קיבוץ בעל סובארו מודל '84 מחפש בתאוג בעלת מטבח אינפרה-אדום למטרה רצינית.

גינת הבנייה

שאלה: בשביל מה היו הקווים הלבנים היפים באזור הבנייה הצפוני ולמה התחילו לחפור שם שוב?

תשובה: הכוונה היתה להקים מגרש משחקים שם - במיוחד למשחק הקרוקט - אבל לא נרשמו מספיק חברים, לכן נטשו את הרעיון. החפירה המחודשת שם נעשתה, מפני שמפעיל המחפר, שעבד באזור כשפיזרו בו קורק, איבד שם שקית פלסטית עם כל המסמכים שלו - תעודת לידה, תעודת זהות, שלושה דרכונים, תעודת פטור ממס ותעודת שחרור ממילואים מעבר לקו הירוק. עדיין מחפשים את השקית.

שאלה באותו עניין: האם יש אמת בשמועה שימשיכו לחפור, לפזר קורק, להדק יפה, ולחפור שוב, וחזור חלילה?

תשובה: יש שתי תשובות לשאלה מעניינת זאת: תשובה א' (שנמסרה ע"י החוג לארכיאולוגיה) - כידוע כל תל ארכיאולוגי מורכב משכבות שונות, שמאופיינות ע"י מימצאים מתקופות ותרבויות שונות. שכבותיו של תל נורמלי נבנות במשך מאות, לפעמים אלפי שנים. אנחנו רוצים לקצר את התהליך ושכנענו את מומחי הבנייה שלנו לאפשר לנו לגנוז פריטי תרבויות שונים בשכבות מלאכותיות שמרכיבם כמו סנדוויץ' (כריך בלע"ז). בין הפריטים שכבר הטמנו: כל כתבי א.ד. גורדון; סכין הנושא את הכתובת "חדר-אוכל כפר הנשיא"; כד כנעני תוצרת בית; פסלון של קרל מרקס; מפתח גנבים לאקונומיה תוצרת חברת הילדים והחלטת האסיפה להפוך את כל הקיבוץ לאתר תיירות. תשובה ב': (מפי פרופ' די פרובלמטי מאוניברסיטת סנדון שבולס, שבילה שנת שבתון במוסד סגור באצ-בע הכואבת של הגליל): השיטה, שמכרנו לאנגלים בהצלחה די גדולה ושממשיכה לגרום להם צרות עד היום הזה היא לגמור עד כמה שאפשר את מה שאתה רוצה לבנות ואז להרוס את רוב מה שבנית, כדי להכניס את מה ששכחת. הבנתם?! למשל: עושים ריצפה - יסודות, בטון, מרצפות, ואז מפרקים את הכול כדי להכניס את צינורות הביוב. או דוגמה אחרת:

(בינינו לבין עצמנו - סוף)

יוצקים את הקירות מבטון ואז עושים תעלות בתוכם, כדי להכניס את כבלי החשמל. זה כיף לא נורמלי ונותן הרבה פרנסה להרבה אנשים. ממש משגע!!

נושא השבוע

מתי שאילתה איננה שאילתא? כשאי-אפשר לענות עליה בתשובה אינפורמטיבית. דייר הנס הלפנדר, מומחה לדמוקרטיה מיושנת, אומר: יש שאילתא ותשובה עליה שבעיני הן אידיאליות. השאלה: ? והתשובה: ! כל היתר מיותר ויפריע לפעולה התקינה של הרדמת הציבור.

היתה לי חופשת כתיבה נעימה ועכשיו אתם סובלים. מצטער.

א ר י ק

הערת המערכת: (א) ברוך החוזר לשורותינו.

(ב) בעקבות פנייתנו הבטיח אלק לתת הסבר מקצועי יותר בנושא הבנייה לכל המעוניינים באחת השבתות הקרובים, לאחר שתסתיים יציקת היסודות גם באולם.

למען השן.

עם תחילת השנה החדשה ברצוני לאחל לכל החברים שנת בריאות! וגם להזכיר שוב כמה דברים חשובים:

(1) אנא, אל תחכו עד ששיניכם יכאבו, עיימ להופיע במרפאת השיניים. רצוי לעשות בדיקה לפחות פעם בשנה, כדי למנוע כאבים, אבדן והרס שיניים, מחלות חניכיים ואף מחלות אחרות בפה.

(2) הקפידו על צחצוח לפחות פעמיים ביום! זיכרו שבריאות השן והפה כולו היא תנאי ראשון לאכילה נכונה וכתוצאה מכך - בריאות הגוף!

אפשר להירשם על הלוח שעל דלת מרפאת השיניים וברצון אתן לכם תור.

ושוב בקשר לפלואור: עד שתופעל מערכת הפלרת המים המרכזית באזור שלנו, מאוד רצוי להמשיך לתת לילדים עד גיל 12 את הכדורים. הפלואוריד במים מחזק את השיניים המתפתחות של הילדים ומגביר את עמידתן בפני תופעת החורים בשיניים. אם כן, הורים ומטפלות, אל תשכחו!

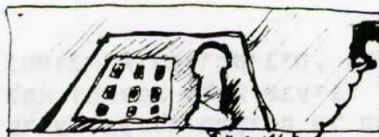
לפני כחצי שנה הורדנו יום עבודה של רופא השיניים בשבוע (לאור הצמצומים) ומאז אנו עובדים בימי א' - ב' - ה' (ולא כפי שפורסם ב"דברי הכפרי"). היות והזמן קצר והמלאכה רבה, יש להקפיד על זמני ההזמנה ולהגיע בזמן! אם אין באפשרותכם להגיע לפגישה, יש להודיע על כך בעוד מועד ולא כמה דקות לפניו. בזמן האחרון היו יותר מדי מקרים של איחורים או אי-הופעות. אותם החברים, המזלזלים בעבודה שלנו, פשוט לא יוכלו לקבל טיפול שוטף. לא בא בחשבון לבזבז זמן וכסף יקרים בזמן שמדובר כה רבות על צמצומים.

ועוד בקשה: אנא אל תבקשו ממני לקבוע תורים בחדר-האוכל, במרכולית וסתם על המדרכה - אינני מסוגלת לזכור. אפשר להכניס לי פתק לת.ד. 42, לצלצל בשעות העבודה או להירשם על דלת מרפאת השיניים ולבית, אנא רק במקרים דחופים וביטול תור.

לבריאות לכולנו ותודה עבור שיתוף פעולה.

זשל חי הכסף ?

בקריאה ראשונה של דף ההצעות ל"פיקוח על התקציב הכולל הסתמרתי כולי. להגביל חריגות מהתקציב - מילא. זה לגיטימי. גם בחוץ (מה זה?) יש גבול לכמות הכסף שאין לך שאתה יכול להוציא. אבל איך אפשר, בחברה חופשית דמוקרטית, הדוגלת בחרות הפרט, לשלול את זכותו של חבר לבזבז כסף שיש לו? במחשבה שנייה, ובמיוחד אחרי ההסבר באספה, אני מתחילה לראות הגיון בהצעה.

השנה אני, חברה וותיקה, יקית מבטן ומלידה, "הצלחתי" בפעם הראשונה בחיי הקומונה שלי להיכנס למה שמקס כינה באספה "אובר", כבר בחודש ספטמבר. נכנסתי ללחץ נוראי, ושפכתי את מר לבי בפני כל מי שרצה לשמוע. לתדהמתי נודע לי שרבים מחברי הטובים ביותר בעלי "אובר-דרפט" אף הם. תמיד ידענו ש"הצעירים" בזבזנים, ש"החדשים" לא כל כך מסתדרים עם כמות המזומנים הזעום העומד לרשותם, אבל שיכבת הוותיקים?

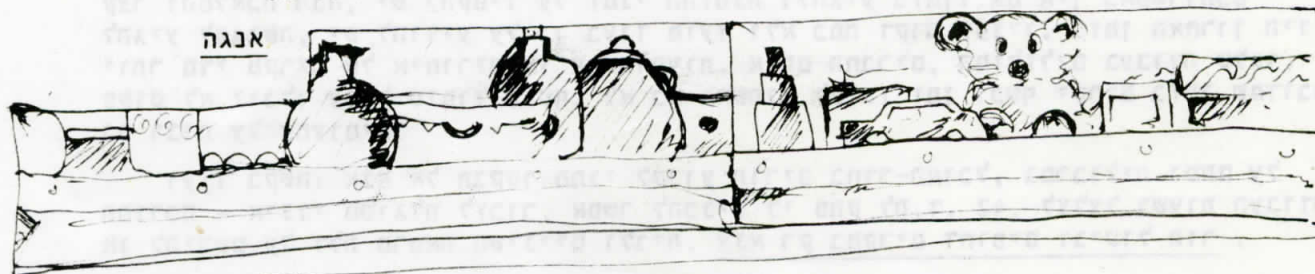
קרה משהו בשנה, או בשנים האחרונות, ואולי עד ששוב נתאזן - תרתי משמע - כדאי שנהיה מודעים מאוד לקצב הוצאותנו. אחת ההצעות האפשריות היא של המזכירות. אבל יש דבר חשוב יותר, והוא שינוי יסודי בגישתנו אל חברת השפע.

לא יהיה מקום למודעות בסגנון - "חידוש מעניין - טלפון לחצנים, במחיר מוזל" "תערוכת בגדי חורף לפי האופנה האחרונה - בואו לראות" "כדאי לבקר בגלריה של אלקסנדרה בראש פינה"

"בעונת החורף ייתן הנחה לחברי קיבוצים במלון x בהרצליה." גם לא מתאים יותר שמדפי המרכולית יהיו עמוסים צעצועים מכאניים, מערכות כלים נהדרות בומביירות מפתות ומתנות יקרות.

אה כן, המתנות. על נושא זה כבר מזמן רציתי לכתוב. אני אוהבת מתנות. אני מאוד אוהבת הפתעות - אבל האמינו לי, מחנה מעשה ידי הנותן, גם אם היא לא מושלמת, לא פעם תרגש אותי יותר מאשר מתנה יקרת ערך. עניין של גישה...

וגישות לא קל לשנות, אני יודעת. אבל אני גם יודעת שבחברה שמצד אחד מרשה לכל פרט "לנצל את חופשתו השנתית בכל צורה ובכל מקום שחפץ" ומצד שני חברים רבים נאלצים להסתפק במועט, יש לי בפעם הראשונה בחיי הרגשה של עוני. ואם זה אינני מוכנה להשלים.

אנגה

דף מידע

חש"ר ה'תשמ"ח

אוקטובר 1987

צינונות ללא מרכאות

פתיחת שנת לימודים תשמ"ח

ביום ב' ה-5/10/87 נערכה (ביוזמת המרכז לחינוך ציוני ויהודי בגליל העליון) הרצאה של קצין חינוך ראשי - תא"ל נחמיה דגן - בפני מחזור י"ב, בנושא "ערכים ובטחון". היתה זו הרצאה מאלפת ביותר, ובעקבותיה היו גם שאלות ותשובות בנושא.

כומר גופני - לקראת היום לצה"ל

מפגש בנושא זה התקיים ביום א', ה-13/9, בבית הקיבוץ הארצי. זמנו אליו מנהלי בתי הספר בתנועה הקיבוצית, לשמוע על הנושא ולבדוק תוכנית פעולה לטיפול וקידום הכושר הגופני של תלמידי בתי-הספר - ותלמידי י"ב בפרט.

המרצים - אל"מ דודו גרשטיין (ראש מחלקת כושר קרבי), תא"ל ד"ר דוד בן-סירא (קצין רפואה ראשי) וד"ר מיקי הרצוג - הציגו בפני הנוכחים את הרמה הנמוכה של הכושר הגופני אצל המתגייסים לצה"ל, כשהם נעזרים בסקרים, מחקרים, שקופיות וסרטונים.

כתוצאה מחוסר הכנה ומכושר לקוי, גדול אחוז החיילים הנפגעים במשך הטיروנות בשברי מאמץ, שברי הליכה ובעיות לב.

מהמחקרים מתברר, שביה"ס אינו מוסר ידע מסודר בנושא כושר גופני. כ-50% מהמתגייסים לצה"ל מתכווננים ומתאמנים לקראת גיוסם באופן עצמאי - אימון בלתי מקצועי - ובזמן קצר של 3 חודשים זה בלתי יעיל ועלול לגרום (וגם גורם) לפגיעה בגוף.

לאחר שנוכחנו, שמצב הכושר הגופני בבית-ספרנו בכי רע, הגענו לשתי מסקנות חשובות: (1) תודעה והרגלים של כושר גופני יש להכניס לתוכנית הלימודים כבר בגיל צעיר (וזאת, אגב, הכנסנו השנה לתוכנית הלימודים עוד לפני המפגש הנ"ל);

(2) את ההכנה ל-י"ב השנה נפתח בהרצאה מלווה בסרטונים מטעם המרכז לכושר קרבי בצה"ל, והמורים לחנ"ג, כבר מהשעורים הראשונים, משוחחים עם התלמידים בנושא ועורכים אחת לחודשיים מבחני כושר גופני.

סמינר משותף למורים

בחופשת סוכות התקיים סמינר משותף למורי "דנציגר", "הר וגיא" ו"עמק החולה", בנושא: 40 שנה למדינת ישראל - היבטים היסטוריים, סוציולוגיים ופסיכולוגיים. המטרה - ליצור תשתית לשעות מחנך, כיוון ואפשרויות לנושא מרכזי, והעשרה עצמית תוך העמקת ההיכרות האישית בין המורים באזורנו, שעשויה לאפשר עבודה משותפת של בתי-הספר. מבית-ספרנו היו 12 מחנכים.

לאחר טקס לציון פתיחת שנת הלימודים תשמ"ח החלה חטיבת הביניים את לימודיה במועד, יום שלישי, 1.9.78. מחזור י', שיום שלישי הוא יום העבודה השבועי שלו, ציין בטקס צנוע את פתיחת לימודיו בחטיבה העליונה למחרת היום. מחזורי י"א ו-י"ב, שנדרשו לעזרה במשקיהם - בקטיף ובעבודות אחרות - התחילו לימודיהם שבועיים לאחר כולם.

הכיתות היו מוכנות וצרוכות, ובבית-הספר עמד ריח של סיד וצבע טרי. המערכת המורכבת כל-כך, של כה הרבה מורים ושיעורים, שהוכנה במשך חופשת הקיץ - היתה מוכנה. היתה שמחה של תלמידים ומורים להפגש שוב לאחר חופשה ארוכה ורבת אירועים.

יצאנו לדרך לשנת עבודה משותפת, שאני מקוה שתניב פרי רב בתחום החינוך והלמידה - שנת הארבעים למדינת ישראל.

דן לוין

נקיון - חטיבה עליונה

מתוך כוונה לשפר את הנקיון בחטיבה העליונה, נשארת כל יום אחד הלימודים קבוצה קטנה של תלמידי החטיבה, שיחד עם אם-הבית - מזל - מנקה ומסדרת את הכיתות לקראת השיעור הראשון ביום המחרת.

מחזור ז' ואתר מרות

עונת החפירות האחרונה באתר מרות הסתיימה ב-1/10/87. השנה התקיימו החפירות רק על-פי בקשתנו, ורק בית-ספרנו עסק בעבודה, בשיתוף האגף לעתיקות במשרד החינוך והתרבות וד"ר צבי אילן (ארכיאולוג שגילה את מרות ואחראי על החפירות שם).

החפירות במרות - זו השנה השלישית - הן פרויקט של מחזור ז', כפתיחה לשנת המורשת. בעקבות הכנה עניינית ומעמיקה בכיתות, כולל סרט וידאו על האתר וממצאיו, הגיעו תלמידי ז' השנה לחפירות מלאי ידע ועניין. וגם התוצאות היו גבוהות בהתאם, לגאווה כולנו. נחזור וניפגש במרות - כל מחזור ל"ו על הוריו - לטקס הפתיחה של "שנת המורשת", הנושא המרכזי של מחזור ז' "עמק החולה".

מסר: פני אלמוג.

חדש בספריה

ה נו ש א

ש מ ה ס פ ר

ה מ ח ב ר

תולדות אי"י ויישובה	קתדרה 45	בר-טל י. (עורך)
הערבים אל מול התנועה הציונית והיישוב היהודי 1950-1946	דאלגרן	נבו יוסף-נמרוד יורם
רומן דמיוני	עיוור בעזה	דליני סמואל פ.
רומן	כומר מוודה	האקסלי אלדוס
רומן מתח	פֶּשֶׁ וְאֵין	היגינס ג'יק
רומן	סיפורי כלבים	המינגוויי ארנסט
"	זהב קולומביה	הריוט ג'יימס
רומן על עולם הסמים	פויגלמן	מארניק חיימה
רומן על רקע השואה	שם בויילה	מגד אהרן
רומן	מעבר לקווים	מוהם סומרסט
רומן ביון ישראלי	מעל לחוק	קמחי יגאל
משבר שלטון החוק בישראל	בתי-כנסת בגליל ובגולן	נגבי משה
פרשיות השב"כ	השלום האבוד	אילן צבי
נשיאותו של אליאס סארכיס	עונת הנדידה אל הצפון	בקרדוני כרים
בלבנון 1982-1976	איש העם	אל-טייב צאלח
רומן		אצבר צינוא
רומן על השחיתות בניגריה		

CONTENTS

TITLE

AUTHOR

Sequel to 'Leah's Journey'	Leah's Children	Goldreich Gloria
Novel	Live Flesh	Rendell Ruth
"	East and West	Buck Pearl
Selected Stories	Through the Wilderness	Jacobson Dan
Novel	Alexa	Newman Andrea
Play, in verse	J.B.	Macleish A.
Story of British Intelligence service	Spycatcher	Wright Peter

30/10/87

NEWS OF THE WEEK

- * I haven't actually made a study of the subject, but it seems to me that in Kfar Hanassi the weather is very contrary. When the weather-man forecasts thunder-storms, hail and floods we have beautiful blue skies, and when (as today - Friday morning) we are supposed to have warm dry weather, the clouds are piling up.
- * Our girls are really doing well in the Army. Another one is starting an officers' course just now, Orly Weissbort. (A few weeks ago we told you about Leilach Hadar). Long live the weaker sex!
- * Avital and Issar's wedding was celebrated with a dinner and reception in the Mo-adon, in the old-fashioned style - with speeches, good wishes from the kibbutz, and a short musical programme. The family would like to thank all concerned for making it such an enjoyable evening.
- * Ruth Golan would like to remind you that the Dentist's Surgery is open on Sundays, Mondays and Thursdays. There ^{are} three ways to ask for an appointment: 1) Write your name down on the list hanging on the surgery door
2) Phone Ruth during surgery hours, or
3) Put a note in her post-box (42).
Please do not phone her at home, or tell her in the dining-room...because she is sure to forget. Thank you.
- * By the way, you remember the Fluoride controversy? I thought that the matter was most urgent at the time, but it seems that until this day we are still drinking fluoride-free water.
- * Within the last week we have had two visits from groups of the "young leadership" from abroad. One was from the States, and the other from South Africa. The young couples were entertained by families on the kibbutz, and I believe the meeting was instructive for both sides.

To all those who are sick -
a very speedy recovery.

Shabbat Shalom,

Inge

For the FILM OF THE WEEK ; you will have to take pot-luck this week. Dudu has not kept us informed of the forthcoming attractions.

חול טוב חול טוב

H A P P Y B I R T H D A Y

- 1.11.87. Keren Aptrut
 2.11. George Ney
 K'fir Ben-Tzvi
 3.11. Libbah Steele
 4.11. Jean Pincus
 Mrs. Lilly Friedmann
 5.11. Johnny Frank
 Jonathan Boulter
 6.11. Baruch Cohen

H A P P Y A N N I V E R S A R Y

- 1.11.87. Cochava & Yossef Hatsor
 5.11. Dalyah & Uddi Wagner
 6.11. Sarah & Tsvika Kornblit
 Leila & Bob Hart
 7.11. Beverley & Yonathan Ben-Chaim

JUS T MARRIED

AVI TAL and ISSAR

Our heartiest congratulations
 and best wishes to the young
 couple and both families.

Shoshana Sharky asked me to publish this little poem for you, with her love.

This poem, "To My Grown-Up Son," says it so well.

TO MY GROWN-UP SON

*My hands were busy through the day,
 I didn't have much time to play
 The little games you asked me to,
 I didn't have much time for you.*

*I'd wash your clothes; I'd sew and cook,
 But when you'd bring your picture book
 And ask me, please, to share your fun,
 I'd say, "A little later, son."*

*I'd tuck you in all safe at night,
 And hear your prayers, turn out the light,
 Then tiptoe softly to the door,
 I wish I'd stayed a minute more.*

*For life is short, and years rush past,
 A little boy grows up so fast,
 No longer is he at your side,
 His precious secrets to confide.*

*The picture books are put away,
 There are no children's games to play,
 No goodnight kiss, no prayers to hear,
 That all belongs to yesteryear.*

*My hands once busy, now lie still,
 The days are long and hard to fill,
 I wish I might go back and do,
 The little things you asked me to.*

Alice E. Chase

דו"ח משיבת המזכירות מיום: 19.10.87.

נכחו: קרול ב', שאולה א', ישראל א', שרה ד', דודו פ', גרשי א', מקס מ', ג'וליה נ'.
נעדרו: מיכאל ד', יענקל מ'.

1. תקנון ועדת החברה לגבי פריטים כגון: טלכזיות צבעוניות ומזגנים.

חברי המזכירות התייחסו בעיקר לסעיף 4 בתקנון האומר כי "חבר העובר מקבוץ אחר ושם היה חבר לפחות חמש שנים, תתחיל אספקת פריטים אלו כעבור שנת חברות אחת".
המזכירות ממליצה כי לא תחולנה שום הגבלות לגבי חבר כזה, כלומר החבר יכנס לתור לפי זכויות הוותק שהוא הביא עימו מהקבוץ הקודם. המלצה זו מבוססת על רוח החלטות התק"ם בנושא זה. (הנושא הובא בינתיים לאסיפה והמלצת המזכירות התקבלה).

2. דרך גישה למקלט המשמש סטודיו צילום.

המזכירות אשרה הקצבה כספית לסלילה של מדרכת כורפר שתשמש דרך גישה למקלט "הצילום".
מקס - כמרכז ו. התכנון הדגיש את דחיפות הנושא מאחר ובתקופה הקרובה יגיעו חברים רבים למקלט זה על מנת להצטלם לתעודות א.ג.ד. תכנון המדרכה וכל הקשור בה הוטלו על ועדת התכנון.

3. אמוץ מרב מרכס. (מוזמנים: שלומית ע"ל - ר' נעורים, ג'ייסון פ' - משפחה מאמצת)

מרב היא נערה בת 15 הלומדת בתכנית מיוחדת בתל חי השנה ומבקשת לגור בכפר הנשיא משך שנת הלימודים. הסיבה בעקבותיה הגיעה מרב למשק היא כי להוריה חברים טובים במשק.
מרב נמצאת במשק מזה מספר חודשים למטרת הכרות ראשונית וועדת הנעורים תומכת באימוצה. לאחר דיון בנושא המזכירות אשרה את אימוצה של מרב.

4. מרתון חברתי.

דודו מסר דווח על יום ההכרות עם הסדנאות לבחינת דרך וייעוד בו השתתפו קרול והוא עצמו. סדנה זו יכולה בהחלט לשמש כפתיחה חמרתון החברתי אותו נעביר במשק. סוכם כי הצוות שיהיה אחראי למרתון החברתי יחליט אם להשתמש בסדנה זו.

שימו לב לסעיף חשוב זה:

5. בטוח נוסעים ליוצאים לחו"ל.

לאחרונה רבו המקרים בהם קנו חברים כרטיסים שלא דרך המשק ולא היו מודעים לצורך ברכישת "בטוח נוסעים". המזכירות החליטה לחדש את ההחלטה האומרת כי כל חבר היוצא לחו"ל חייב "בטוח נוסעים". כמו כן הוחלט כי על כל חבר היוצא לחו"ל להודיע על כך מראש למזכירת הקבוץ. בנוסף לכך המשק יבטח את החבר אוטומטית ויחייב אותו בהתאם.

דו"ח ישיבת המזכירות מיום: 26.10.87.

נכחו: קרול ב', מיכאל ד', שאולה א', ישראל א', שרה ד', דודו פ', גרשי א', מקס מ',
יענקל מ'.

נעדרה: ג'וליה נ'.

1. עניני קליטה. (מוזמנת: דליה ו')

דליה הודיעה למזכירות על החזרת מועמדותה של דורון ד'. המזכירות וועדת הקליט ממליצות
על קבלתה לחברות והנושא יובא לאשור האסיפה.
משפחות וינוגרד ומלינה מבקשות להתקבל לחברות. ועדת הקליטה והמזכירות ממליצות והנושא
יובא לאשור האסיפה.

2. עובדת סוציאלית

ישנם מספר חברים, כולל המזכירה החשים כי יש מקום לחדש מיד הבאה עובדת סוציאלית למשק.
המזכירות החליטה לחדש את ההחלטה כי אנו נפנה למועצה בבקשה לקבל עובדת סוציאלית לכפר
הנשיא.

הצעה לשיטת ניהול התקציב הכולל האישי

מטרות

1. להגביל למינימום את האפשרות לחברים לעבור את התקציב הכולל העומד לרשותם.
2. להביא לחיסול חובות החברים משנים עברו תוך זמן סביר.
3. להמציא שיטה שתעודד חברים לנהל את תקציבם האישי באופן חופשי אך אחראי כדי שהוצאותיהם ישארו במסגרת הסכומים המוקצבים.
4. להעמיד לרשות החברים שרוצים בכך אפשרות של קבלת ייעוץ ועזרה בניהול התקציב האישי.

הצעות להחלטה

1. החל משנת התקציבים החדשה שמתחילה בינואר 1988, יודפס בדף החודשי שהחבר מקבל מרשות התקציבים, איזה אחוז מהסכום העומד לרשותו בתחילת השנה הוא הוציא מאז תחילת השנה.
הסכום ההתחלתי יכלול את ההקצבה השנתית, התוספת לפי שנות גיל, תקציבים עבור ילדים, ונכדים, והקצבות מיוחדות כגון זו שניתנת עבור בגדים לעובדי חוץ.
היתרה מהשנה הקודמת תנוכה או תוסף לסכום זה.
2. יש גם אפשרות בתכנית המחשב, לקבוע "תקרת ניצול" חודשי של התקציב השנתי, לפי החלטת האספה, ולהדפיס הודעה כאשר חבר עובר תקרה זו.
3. כאשר חבר עובר את "תקרת הניצול", כפי שנקבעה, תוגבל זכותו להשתמש בפנקס הצ'קים, לרשום קניותיו בחנויות של המשק, ולהזמין סחורה "על חשבון" ממרכז הקניות. במקום זה הוא יקבל את יתרת תקציבו בתלושים לפי חלוקה חודשית שהוא יקבע עם רשות התקציבים.
4. כדי לקבוע את "תקרת הניצול" לכל חודש, וגם את הנקודה בה יוגבל שימושו החופשי בפנקס הצ'קים, הוצעו מספר שיטות תוך כדי דיונים במזכירות, בוועדת החברה, ובין חברים מעוניינים באופן מקצועי בבעיה. השיטה שמציעים כאן מיועדת להשאיר אצל החבר מקסימום של אפשרות החלטה לגבי הקצב בו הוא מוציא את כספו במשך השנה, כל עוד שהוא לא עובר את הסכום המוקצב. גם במקרה שחבר מתקרב לסוף התקציב, השיטה המוצעת אמורה לעזור לו להציל את המצב עד סוף השנה, ולהשאיר לו גם אז מירב חופש הפעולה.
5. בחודש ינואר תקבע "תקרת הניצול" ב-23% של היתרה החיובית בתחילת החודש (והשנה). כל חודש תועלה התקרה ב-7%, ובדצמבר תעמוד ב-100%. אפשר להתחיל בסכום אחר ולהוסיף פחות כל חודש ל"תקרה" בתנאי שמגיעים בדצמבר ל-100%. למשל, בינואר 45% ותוספת של 5% כל חודש.
כאשר התוספת לתקרה נקבעת ב-8% כל חודש, התקציב מתחלק ל-12 חלקים שווים. במקרה זה יש הגבלה חמורה יחסית על קצב ניצול התקציב, והחבר יקבל הרבה התרעות שהוא עבר.

ככל שהתקרה ההתחלתית גבוה יותר, והתוספת החודשית קטנה יותר, מתגבר חופש ההחלטה של החבר לגבי קצב הוצאת כספו מבלי להסתכן בהגבלת זכויותיו. החלוקה הראשונה, לפי תוספות של 7% נותנת סיכוי טוב יותר לחבר לחזור ל"שחור" אם הוא עבר, כי הסכום החודשי שנשאר לו בתלושים גדול יותר.

6. אם חבר מצליח לחזור להוצאות בהתאם לתקרת הניצול, או בעת קבלת התקציב השנתי החדש, יוחזרו לו את כל זכויותיו.

דוגמא: הסכום ההתחלתי ב-1 בינואר הוא 2400 ש"ח כולל יתרה מהשנה הקודמת.

חודש	הוצאה חודשית	הוצאה מצטברת	"תקרת הניצול" (אחוזים מצטברים)	אחוז ההוצאה	הערות
I	180 ש"ח	180	23%	7.5%	
II	280	460	30%	19%	
III	240	700	37%	29%	
IV	100	800	44%	33%	
V	180	980	51%	41%	
VI	380	1260	58%	57%	
VII	280	1540	65%	64%	
VIII	330	1870	72%	78%	הודעה "עברת את תקרת הניצול. אינך רשאי להשתמש בפנקס הצ'קים יותר."
IX	200 (תלושים)	2070	79%	86%	
X	100	2170	86%	90%	
XI	80	2250	93%	93%	הוסרו ההגבלות בשימוש פינקס הצ'קים שלך! מזל טוב! הצלחת!
XII	150	2400	100%	100%	

הערה: סעיפים 1-6 באים להגדיר את השיטה המוצעת לניהול התקציב החל משנת התקציבים הבאה. הסעיפים 7-9 מתייחסים לחיסול חובות העבר המצטברים.

7. תקציב הריהוט יצורף מעכשיו לתקציב הכולל. אין כל הגבלה היום לגבי הפריטים שמותר לרכוש בכספי תקציב הריהוט, ולכן אין כל הצדקה לקיום תקציב נפרד. לעומת זאת יש מצבים בהם החבר צבר יתרה שלילית בתקציבו הכולל (והיא איננה חייבת בהצמדה-ריבית), ובאותו עת יש לו יתרה חיובית בתקציב הריהוט (שכן זוכה לתוספת הצמדה-ריבית). איחוד התקציבים יגביר את חופש הפעולה וההחלטה של כולנו, וגם יעזור לחסל חלק מחובות העבר.

8. על כל חבר שיש לו יתרה שלילית שהצטברה בעבר, לחסל את חובותיו במשך שנתיים או שלוש. לשם כך ינוכו מתקציבו השנתי עד 20% בכל שנה עד שהחוב משולם. יתרת התקציב בשנים אלו תחולק לפי סעיף 1-6 לעיל.

9. לפני מימוש זכויות שעומדות לרשות החבר בתקציב לנסיעה לחו"ל, עליו לחסל מדמי התקציב יתרה שלילית בתקציבו הכולל. תינתן אפשרות לכל חבר שרוצה בכך להקדיש סכומים מתקציב לחו"ל לחיסול חובות בתקציבו הכולל.

הצעה לתקנון חלוקת פריטים כגון: טלביזיות צבעוניות ומזגנים.

1. החלוקה תהיה לפי יכולת הועדה בכל שנה ושנה, לפי סכום ההשקעות העומד לרשות הועדה ולפי החלטת הועדה בקשר ליעדים שונים לאותה שנה.

2. החלוקה תהיה לפי ותק.

3. התחלת אספקת הפריטים תהיה אחרי שלש שנות חברות (לא כולל את תקופת המועמדות).

4. חבר העובר מקבוצ אחר ושם היה חבר לפחות חמש שנים, תתחיל אספקת הפריטים כעבור שנת חברות אחת.

הצעה אלטרנטיבית לסעיף 3 בהצעת התקנון. מאת: רמה ש'

לפני מספר שנים הוחלט כי טלביזיות תחולקנה לאחר שנת ותק אחת. הטלביזיה תהפוך לרכוש הפרטי של החבר לאחר שלש שנות חברות.

ועדת החברה מעוניינת לשנות החלטה זו להחלטה חדשה האומרת כי הטלביזיות תחולקנה רק לאחר שלש שנות ותק חברות.

הצעה לתיקון: הטלביזיות תחולקנה לבן/ת המשק עפ"י תקנון הוותק. כלומר מיום הבחרו להברות נספרות שנות הותק עפ"י תקנון הוותק.

נימוקים להצעה:

1. טלביזיה כיום היא מצרך חיוני ביותר אפילו לעבודה. הטלביזיה שהיתה פעם שחור-לבן היום היא צבעונית, היא שייכת לרמה שוויונית אליה אנו שואפים להגיע בין חברים בהתאם לוותק.

2. איני רואה כל סיבה הגיונית לעוד שנות "מועמדות" לאחר הקבלה לחברות.

בני משק "יונקים", "אוכלים" ו"ישנים" - קיבוץ. הקיבוץ זורם בדמנו ללא שמץ של ספק. אנו מאמינים שבן משק אשר החליט להגיש בקשה לחברות מוכן לכך מבחינה אישית. אין לי כל ספק, לעומת זאת, שבמשך שנות ההתלבטות מילא אותו בן משק את תפקידיו במלוא האחרייות (ואשר לבן אשר נסע וטייל, במשך שנות ההתלבטות שלו, ממילא יורדות לו נקודות הותק עם כל יציאה מהקבוץ).

הצעה אלטרנטיבית לסעיף 4 בהצעת התקנון. מאת: המזכירות.

המזכירות דנה בנושא זה ומציעה שלא תחולנה שום הגבלות לגבי חבר העובר מקבוצ אחר. כלומר, החבר יכנס לתור לפי זכויות הוותק שהוא הביא עימו מהקיבוץ הקודם.

הצעת המזכירות מתבססת על רוח החלטות התק"ם בנושא זה.